

LA CONCILIACIÓ TAMBÉ ÉS COSA D'HOMES

Actualment, entitats importants com la nostra, el BBVA, identifiquen els seus treballadors com a números. Som l'usuari UXXXXXX.

Com a treballadors del BBVA som gestors: gestionem accions comercials, cues, clients, el temps al banc. I ho sabem fer bé, i el banc ens valora per aquestes gestions.

Per altra banda som gestors d'una petita entitat: la nostra família, i hem de gestionar el temps per estar amb els nostres fills, per les tasques de la casa, per intimar amb els nostres...

Nosaltres som part fonamental de la gestió de la nostra família, juntament amb la nostra parella, i amb ella hem de portar a terme totes les tasques necessàries per què la família, la nostra entitat, funcioni.

Aquestes tasques no semblen importants per a la societat actual i no es valoren com caldria. Són petites tasques com anar a buscar el nostres fills a l'escola, ajudar-los en els deures, comprar al supermercat, rentar la roba, els plats, etc. I a l'hora són grans tasques que ens valoraran com a gestors de la nostra família; per a ells, nosaltres no som un número. Hem de fer per manera de portar a bon port aquesta petita empresa. Petita sí, però a la vegada la més important de la nostra vida.

Però des de quina perspectiva enfoquem la gestió d'aquesta altra gran responsabilitat nostra?

Com exemple el cas d'un alt càrrec d'una empresa que tenia aquest pòsit a la nevera.

"SÓC EL RESPONSABLE DE COMPRES D'UNA MULTINACIONAL I NO SERÉ CAPAÇ D'OMPLIR LA NEVERA?"

Ho tenia com una motivació per trencar la inèrcia de la qual els homes ens hem dotat al llarg dels anys. Conscient que l'únic impediment per fer aquella senzilla tasca no estava en les seves capacitats sinó en una determinada educació i en una manca de voluntat. Omplir o no la nevera era una anècdota. El que buscava era assumir el mateix nivell de responsabilitat amb la seva família que a l'empresa.

No s'entenen les carreres professionals sense una família al darrere. No agraden a les altes direccions gent que no demostrï tenir una família estructurada que els doni sensació de persones responsables i respectables. O és tan sols imatge?

Malgrat això per altra banda som capaços de sacrificar-la. Quina mena de responsabilitat és aquesta?.

Com és que en el fons se'ns demana ser uns irresponsables amb la família, posant pel davant la carrera professional o la major glòria de l'empresa?

No se'ns acudiria fer deixadesa de la nostra gestió comercial o de direcció. Per què de l'altra nostra gran responsabilitat ens desentenem tan fàcilment?

Nosaltres som només el 50% del problema, ni tan sols hem de solucionar-ho tot.

Hi ha una dita popular que diu que "darrere d'un gran home sempre hi ha una gran dona", però no deixem que les dones quedin darrere professionalment i esforcem-nos per què no ens passin al davant: La relació professional ha de ser d'igual a igual.

Però, no ho oblidem, aquesta com totes les qüestions fonamentals, comencen en la transmissió de valors al sí de la família.

L'èxit es troba en la CONCILIACIÓ, perquè aquesta és la via que ens portarà a l'excel·lència.

Circular-Març 2010

UGT-CC EL SINDICAT DE LA CONCILIACIÓ

Retalla i envia aquesta fitxa a UGT-CC Secció Sindical Catalunya BBVA Ofic 0800 (CAR) BARCELONA
També pots entregar-la a qualsevol dels delegats de UGT-CC al teu centre de treball
SOLICITUD FTIXA D'AFILIACIÓ A UGT-CC

Noms i cognoms _____

Oficina _____ Clau _____ Població _____

Telèfon de contacte _____ Correu electrònic _____ Signatura _____

A la recepció ens posarem en contacte amb tu per a la seva tramitació